

Buletin legislativ

Martie 2011

Arbitraj comercial	1
Dreptul concurenței	3
Dreptul muncii și securității sociale	5
Energie	8
Drept fiscal	10
Tehnica legislativă	12
Răspunderea civilă a auditorilor	13
Procedură civilă	14
Drept imobiliar	15
Eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale	18

Martie 2011

Buletin legislativ

Arbitraj comercial

Denumirea actului normativ	Decizia nr. 4/2011 a Camerei de Comerț și Industrie a României pentru modificarea și completarea Regulilor de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj Comercial Internațional și pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României („Decizia”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160/04.03.2011
Intrare în vigoare	4 martie 2011
Legături cu alte acte normative	Regulile de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj Comercial Internațional („Regulile arbitrale”)
Dispoziții principale	<p>Având în vedere rolul din ce în ce mai important al arbitrajului comercial în sfera modalităților de soluționare a disputelor, Decizia încorporează atât o serie de modificări și completări în ceea ce privește Regulile arbitrale deja existente cât și aprobarea unui regulament de funcționare a Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României („Regulamentul”)</p> <p>În ceea ce privește modificările aduse Regulilor arbitrale, acestea includ în principal:</p> <ul style="list-style-type: none">• Includerea obligației de a achita și de a face dovada achitării taxei de înregistrare (în prezent în cuantum de 150 Euro) la depunerea cererii de arbitraj. În acest sens, Regulile arbitrale modificate prevăd faptul că cererea de arbitraj depusă personal nu se înregistrează, dacă nu s-a făcut dovada achitării taxei de înregistrare și se restituie de îndată reclamantului. În cazul în care cererea de arbitraj a fost trimisă prin poștă fără dovada achitării taxei de înregistrare, Secretariatul Curții de Arbitraj comunică de urgență reclamantului această cerință și îi acordă un termen de maximum 5 zile pentru a suplini această lipsă. Dacă nu se face dovada plății, cererea se restituie reclamantului. Cu toate acestea, în funcție de circumstanțele cauzei, termenul de 5 zile poate fi

prelungit în mod rezonabil de către președintele sau prim-vicepreședintele Curții de Arbitraj și numai dacă nici în aceste condiții obligațiile financiare nu se execută, cererea va fi restituită, fără a afecta dreptul reclamantului de a introduce o nouă cerere de arbitrare;

- Includerea posibilității de a ataca cu acțiune în anulare încheierile tribunalului arbitral prin care acesta din urmă ia următoarele categorii de măsuri:
 - Suspendarea cursului arbitrajului;
 - Luarea de măsuri asigurătorii sau vremelnice; și
 - Respingerea, ca inadmisibilă, în condițiile legii, a excepției de neconstituționalitate.
- Includerea unui nou caz în care se poate solicita anularea sentinței arbitrale, mai exact, dacă, după pronunțarea sentinței arbitrale, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională legea, ordonanța ori o dispoziție dintr-o lege sau dintr-o ordonanță care a făcut obiectul acelei excepții ori alte dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare. În acest caz, Regulile arbitrale modificate prevăd faptul că termenul de introducere al acțiunii în anulare, în cazul nou introdus, este de 3 luni de la publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I.

La rândul său, Regulamentul încorporează o serie de reguli și proceduri privind organizarea și funcționarea Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României („Curtea”), cele mai importante incluzând:

- Explicitarea atribuțiilor Curții și a faptului că această instituție se ocupă, printre altele, doar de organizarea și administrarea soluționării litigiilor și nu de soluționarea efectivă a acestora – sarcină ce revine exclusiv tribunalelor arbitrale;
- Detalierea procedurii de înscriere a unei persoane pe lista de arbitri a Curții;
- Explicitarea condițiilor, cazurilor și procedurilor de excludere a unui arbitru de pe lista de arbitri;
- Detalierea atribuțiilor Colegiului Curții, a Plenului Curții (ce este compus din toți arbitri înscriși pe lista Curții) și a Secretariatului Curții;

- Definirea autorității de nominare a arbitrilor ce este reprezentată de către președintele Camerei Naționale precum și atribuirea acestuia din urma competenței exclusive de a numi supraarbitrul;
- Delimitarea obligațiilor principale ale arbitrilor cu o atenție specială în ceea ce privește disponibilitatea acestora. Astfel, Regulamentul prevede în mod expres faptul că activitatea de arbitrare cu referire la cauzele în care a fost ales sau desemnat devine pentru arbitru/supraarbitru prioritară față de orice altă activitate a acestuia, incluzând inclusiv o serie de sancțiuni pecuniare aplicabile în cazul în care arbitru/supraarbitru își îndeplinește obligațiile sale cu întârziere.

Autor

matei.purice@tuca.ro

Dreptul concurenței

Denumirea actului normativ

Ordinul Consiliului Concurenței nr. 424/2011 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind modul de aplicare a regulilor de concurență acordurilor de acces din sectorul de comunicații electronice - cadrul legal, piețe relevante și principii („Instrucțiunile”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197/22.03.2011

Intrare în vigoare

22 martie 2011

Legături cu alte acte normative

- Legea concurenței nr. 21/1996 („Legea”)
- Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („Tratatul”)

Dispoziții principale

Prin Instrucțiuni, Consiliul Concurenței detaliază, în principal:

- **Cadrul general în care autoritatea intenționează să protejeze drepturile întreprinderilor și utilizatorilor potrivit regulilor de concurență:**

În sectorul comunicațiilor, Consiliul Concurenței întreprinde acțiuni (fie ca urmare a unei plângeri, fie din oficiu) în ipoteza unor suspiciuni privind încălcarea art. 5 și 6 din Lege, respectiv a art. 101 și 102 din Tratat (dacă este afectată piața comună). Acestea sunt finalizate, în cazul dovedirii unei încălcări, prin aplicarea de amenzi conform prevederilor Legii (i.e. de până la 10% din cifra de afaceri anuală). În activitatea sa, Consiliul Concurenței cooperează cu Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații („ANCOM”), în calitatea sa de autoritate de reglementare și supraveghere.

- **Modalitatea de definire a pieței în sectorul comunicațiilor:**

Piața relevantă este definită conform regulilor generale emise de autoritate în acest sens. Fără a prestabilii o definiție a piețelor relevante aplicabile în acest sector, autoritatea de concurență identifică prin Instrucțiuni cel puțin două piețe relevante ce pot fi luate în considerare, respectiv: (i) piața serviciului furnizat utilizatorilor finali și (ii) piața accesului la facilitățile necesare pentru furnizarea acestui serviciu. Din punct de vedere geografic, piața va fi determinată de aria în care întreprinderile își pot oferi serviciile (reprezentând piața produsului) în condiții similare de concurență, fiind avute în vedere licențe sau drepturi speciale sau exclusive ale întreprinderilor.

- **Principiile pe care autoritatea le va urma în aplicarea regulilor de concurență în scopul de a ajuta întreprinderile prezente pe piața comunicațiilor pentru respectarea cerințelor Legii:**

Analiza autorității de concurență în sectorul comunicațiilor se realizează din perspectiva normelor de concurență. Acestea vor fi aplicabile inclusiv acordurilor sau practicilor ce au fost aprobate sau autorizate (condiționat) de ANCOM. În cadrul analizei, Consiliul Concurenței verifică (i) deținerea de către întreprinderile prezente pe piața comunicațiilor a unei poziții dominante și riscul unui comportament abuziv al acestora, precum și (ii) restricțiile incluse sau rezultate din acordurile de acces. Existența unei poziții dominante este verificată de la caz la caz. Sunt exemplificate drept elemente ce indică existența unei astfel de poziții, pe lângă cota de piață, controlul accesului la o facilități. De asemenea, sunt detaliate condițiile minime privind dominanța colectivă (membrii oligopolului pot cunoaște comportamentul celorlalți membrii, situația de coordonare tacită între aceștia este sustenabilă în timp, iar reacția concurenților / consumatorilor nu poate pune în pericol rezultatele așteptate prin aplicarea politicii comune). Instrucțiunile detaliază formele de exercitare a abuzului de poziție dominantă în sectorul de comunicații, precum: refuzul de a permite accesul la facilități și impunerea unor clauze contractuale inechitabile, discriminarea, retragerea accesului, servicii legate, practicarea de prețuri excesive sau de ruinare, subvenționarea încrucișată a activității. Totodată, acordurile pe piața comunicațiilor fac obiectul verificării de către autoritatea de concurență în vederea asigurării unui mediu concurențial. În ceea ce

privește acordurile de acces, acestea produc efecte pozitive, nefiind restrictive dacă prevăd acces nelimitat sau dacă pot îmbunătăți accesul pe piețele din aval. În cazul stabilirii de exclusivități, părțile trebuie să prezinte justificări obiective, astfel de clauze nefiind considerate inerente acordurilor de acces.

Acte normative abrogate

Instrucțiunile privind modul de aplicare a regulilor de concurență acordurilor de acces din sectorul comunicațiilor electronice – cadrul legal, piețe relevante și principii, incluse în Anexa nr. 4 la Ordinul Consiliului Concurenței nr. 61/2004

Autor

andreea.oprisan@tuca.ro

Dreptul muncii și securității sociale

1 Procedura de eliberare a carnetelor de muncă către salariați

Denumirea actului normativ

Ordinul nr. 1083/2011 pentru aprobarea Procedurii de lucru privind eliberarea carnetelor de muncă salariaților angajatorilor pentru care inspectoratele teritoriale de muncă păstrau și completau, respectiv certificau legalitatea înregistrărilor efectuate în carnetele de muncă („**Ordinul nr. 1083/2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171/10.03.2011

Intrare în vigoare

10 martie 2011

Legături cu alte acte normative

- Legea nr. 53/2003 Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare
- Ordonanță de urgență nr. 123/2010 pentru abrogarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă

Dispoziții principale

Prin Ordinul nr. 1083/2011 a fost reglementată procedura de lucru privind eliberarea, către angajatori sau titulari, a carnetelor de muncă ale salariaților pentru care inspectoratele teritoriale de muncă păstrau și completau, respectiv certificau legalitatea înregistrărilor efectuate în carnetele de muncă. Procedura de lucru vizează două ipoteze:

- Eliberarea carnetelor de muncă pe care inspectoratele teritoriale de muncă le au în păstrare și completare, respectiv;
- Eliberarea carnetelor de muncă aflate în posesia angajatorilor cărora li s-au aprobat păstrarea și completarea acestora la sediu.

Potrivit dispozițiilor Ordinului nr. 1083/2011, carnetele de muncă pe care inspectoratele teritoriale de muncă le au în păstrare și completare vor fi actualizate până la data de 31 decembrie 2010. Acestea se predau angajatorilor

sau titularilor/împuterniciților legali până la data de 30 iunie 2011.

În privința carnetelor de muncă aflate în posesia angajatorilor cărora li s-au aprobat păstrarea și completarea la sediu, acestea vor fi actualizate cu datele aferente până la date de 31 decembrie 2010, urmând ca datele înscrise în cuprinsul lor să fie certificate de către inspectoratele teritoriale de muncă. Ulterior certificării și contrasemnării carnetelor de muncă depuse de către angajatori la inspectoratele teritoriale de muncă, acestea le vor fi restituite angajatorilor până la data de 31 martie 2011.

2 Modificări aduse Codului Muncii

Denumirea actului normativ	Legea nr. 40/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 - Codul muncii („ Legea nr. 40/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225/31.03.2011
Intrare în vigoare	30 aprilie 2011
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 53/2003 – Codul muncii („ Codul Muncii ”)
Dispoziții principale	<p>Prin Legea nr. 40/2011 au fost aduse modificări substanțiale Codului Muncii, vizând în principal flexibilizare anumitor instituții reglementate în cuprinsul acestuia.</p> <p>Între principalele noutăți care fac obiectul Legii nr. 40/2011 se înscriu următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none">• Încheierea contractului individual de muncă:<ul style="list-style-type: none">- Forma scrisă a contractului <i>ad validitatem</i>: potrivit noilor dispoziții, încheierea contractului individual de muncă în formă scrisă reprezintă o condiție de validitate a contractului. Obligația de încheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă revine angajatorului;- Perioada de probă: durata perioadei de probă la angajare a suferit de asemenea modificări semnificative. Astfel, în cazul funcțiilor de execuție, pentru verificarea aptitudinilor salariatului se poate stabili o perioadă de probă de maxim 90 de zile, spre deosebire de 30 de zile cât era prevăzut în vechea reglementare. În cazul funcțiilor de conducere, perioada de probă nu poate depăși 120 de zile, cu 30 de zile mai mult decât în vechea reglementare;- Munca suplimentară: potrivit noilor modificări aduse Codului Muncii prin Legea nr. 40/2011, munca suplimentară se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia. În vechea reglementare, munca suplimentară se compensa cu

ore libere plătite în următoarele 30 de zile. O altă noutate adusă de Legea nr. 40/2011 o reprezintă posibilitatea angajatorilor, ca în perioadele de reducere a activității, de a acorda zile libere plătite din care să poată fi compensate orele suplimentare care vor fi prestate în următoarele 12 luni;

- Încheierea contractelor individuale de muncă pe durată determinată: potrivit noilor dispoziții ale Legii nr. 40/2011, acestea nu pot fi încheiate pe o perioadă mai mare de 36 de luni. În vechea reglementare, durata maximă a contractelor individuale de muncă pe durată determinată era de 24 de luni. Între aceleași părți, contractele individuale de muncă pe durată determinată încheiate în termen de 3 luni de la încetarea unui contract de muncă pe durată determinată sunt considerate contracte succesive și nu pot avea o durată mai mare de 12 luni fiecare.

- **Reducerea temporară a activității angajatorului:**

O modificare importantă adusă Codului Muncii prin noua lege o reprezintă posibilitatea acordată angajatorului, în situația reducerii temporare a activității pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare, pe perioade care depășesc 30 de zile lucrătoare, de a reduce programul de lucru de la 5 zile la 4 zile pe săptămână, cu reducerea corespunzătoare a salariului. O astfel de măsură poate fi luată până la remedierea situației care a cauzat reducerea programului și după consultarea prealabilă a sindicatului reprezentativ de la nivelul unității sau a reprezentanților salariaților.

- **Concedierea colectivă:**

În materia concedierii colective, potrivit noilor modificări aduse prin Legea nr. 40/2011, pentru departajarea salariaților se va aplica mai întâi criteriul performanței, prin evaluarea realizării obiectivelor de performanță ale acestora, după care se vor aplica criteriile sociale stabilite de Codul Muncii. O altă modificare incidentă în materia concedierii colective o reprezintă posibilitatea salariatului concediat în cadrul unei proceduri de concediere colectivă de a fi reangajat cu prioritate pe postul reînființat în aceeași activitate, fără examen, concurs sau perioadă de probă în termen de 45 de zile calendaristice de la data concedierii. În cadrul vechii reglementări, angajatorul care a efectuat concedieri colective nu avea dreptul de a face noi angajări pe locurile de muncă ale salariaților concediați timp de 9 luni de la data concedierii acestora. Potrivit noii legii, dispozițiile privind concedierea colectivă nu se aplică salariaților din

instituțiile publice și autoritățile publice.

- **Înăsprirea regimului sancționator:**

În ceea ce privește regimul sancționator aplicabil în cazul nerespectării dispozițiilor Codului Muncii, prin Legea nr. 40/2011 a fost majorat nivelul amenzilor în cazul săvârșirii de către angajatori a unor contravenții. De asemenea, regimul sancționator a fost extins în noua reglementare prin calificarea ca infracțiuni a unor fapte ale angajatorilor, precum stabilirea pentru salariații încadrați în baza contractului individual de muncă a unor salarii sub nivelul salariului minim brut pe țară sau primirea în muncă a mai mult de 5 persoane, fără încheierea unui contract individual de muncă.

- **Contractele colective de muncă:**

Potrivit noilor dispoziții ale Legii nr. 40/2011, contractele colective de muncă și actele adiționale încheiate de la data intrării în vigoare a legii și până la data de 31 decembrie 2011 nu pot prevedea o durată de valabilitate care să depășească 31 decembrie 2011. După această dată, contractele colective de muncă și actele adiționale se vor încheia pe durata stabilită prin lege specială. Cu privire la contractele colective de muncă în aplicare la data intrării în vigoare a Legii nr. 40/2011, acestea își produc efectele până la data expirării termenului pentru care au fost încheiate.

Autor

mariana.magherusan@tuca.ro

Energie

1 Cota obligatorie de achiziție de certificate verzi

Denumirea actului normativ	Ordinul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 13/2011 privind ajustarea cotei obligatorii de achiziție de certificate verzi de către furnizorii de energie electrică, pentru anul 2010 („ Ordinul nr. 13/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165/08.03.2011
Intrare în vigoare	8 martie 2011
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 220/2008 privind stabilirea sistemului de promovare a producerii de energie din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare („ Legea nr. 220/2008 ”)
Dispoziții principale	Conform prevederilor art. 4 alin. (g) din Legea nr. 220/2008, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei ajustează la începutul fiecărui an, cota anuală obligatorie de achiziție de certificate verzi aferentă anului precedent. Astfel, pentru anul 2010, cota obligatorie de achiziție de certificate

verzi a fost stabilită la 1,56689% din energia electrică furnizată clienților finali. În vederea îndeplinirii acestei cote, S.C. OPCOM S:A. a organizat o sesiune suplimentară de tranzacționare a certificatelor verzi pe piața centralizată în perioada 18 martie-23 martie 2011. În această sesiune suplimentară, prin derogare de la regulile care guvernează piața de certificate verzi, pot participa în calitate de vânzători și operatorii economici care trebuia să își îndeplinească cota obligatorie (respectiv furnizorii, incluzându-se în această categorie și producătorii care alimentează cu energie consumatorii racordați direct la barele centralei), iar prețul de tranzacționare este prețul de închidere al pieței centralizate de certificate verzi. Totodată, Ordinul nr. 13/2011 prevede că certificatele oferite și nevândute în cadrul sesiunii suplimentare menționate mai sus, se vor reporta pentru anul/anii următor/următori.

2 Valori limită de tranzacționare a certificatelor verzi

Denumirea actului normativ	Ordinul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 8/2011 privind actualizarea valorilor-limită de tranzacționare a certificatelor verzi, aplicabile pentru anul 2011 („ Ordinul nr. 8/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156/03.03.2011
Intrare în vigoare	3 martie 2011
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 220/2008 privind stabilirea sistemului de promovare a producerii de energie din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare („ Legea nr. 220/2008 ”)
Dispoziții principale	<p>Conform prevederilor art. 11 alin. (3) și art. 12 alin (3) din Legea nr. 220/2008, începând cu anul 2011, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei („ANRE”) va indexa anual cu indicele mediu de inflație înregistrat în luna decembrie a anului precedent și calculat la nivelul UE 27: (i) limitele în care trebuie să se încadreze valoarea de tranzacționare a certificatelor verzi, respectiv limita minimă de 27 euro/certificat și cea maximă de 55 euro/certificat, precum și (ii) contravaloarea de 110 euro pe care trebuie să o plătească furnizorul de energie pentru fiecare certificat verde neachiziționat, în cazul în care nu și-a îndeplinit cota anuală obligatorie. Astfel, pentru anul 2011, ANRE a stabilit prin Ordinul nr. 8/2011 următoarele valori indexate de tranzacționare pentru un certificat verde:</p> <ul style="list-style-type: none">• O valoare minimă de 118,33 lei, echivalentul a 27,567 euro; și• O valoare maximă de 241,04 lei, echivalentul a 56,155 euro.

De asemenea, pentru situația în care furnizorii nu își îndeplinesc cota obligatorie de achiziție de certificate verzi, ANRE a stabilit o contravaloare indexată de 482,09 lei, echivalentul a 112,31 euro pentru fiecare certificat verde neachiziționat

Autor

nisa.jecu@tuca.ro

Drept fiscal

Denumirea actului normativ

Hotărârea nr. 150/2011 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, precum și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 870/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc (“**H.G. nr. 150/2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial, Partea I nr. 150/01.03.2011

Intrare în vigoare

1 martie 2011

Legături cu alte acte normative

- Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal
- Hotărârea Guvernului nr. 870/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc
- Ordonanța de urgență nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale (“**O.U.G. nr. 117/2010**”)

Dispoziții principale

În contextul modificărilor aduse prevederilor Codului Fiscal prin O.U.G. nr. 117/2010, se impunea implementarea unei metodologii care să clarifice modul de aplicare a noilor dispoziții, mai ales în legătură cu următoarele categorii de impozite și taxe: impozitul pe venit, impozitul pe profit, impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți, impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România, taxa pe valoare adăugată, accize și alte taxe speciale, contribuții sociale obligatorii, precum și introducerea unor dispoziții cu privire la regimul fiscal al activităților reprezentând jocuri de noroc.

În cele ce urmează ne vom referi, cu precădere, la prevederile esențiale introduse prin H.G. nr. 150/2011.

- **Impozitul pe profit:** menționăm că este clarificat modul de

determinare/definitivare a rezultatului fiscal pentru perioadele 1 ianuarie 2010 – 30 septembrie 2010 și 1 octombrie 2010 – 31 decembrie 2010, în sensul că se exemplifică modul de împărțire a elementelor de calcul și se clarifică regulile de recuperare a pierderii fiscale, în funcție de anul/perioada fiscală la care se referă pierderea. În plus, este prevăzută modalitatea de depunere a declarației privind impozitul pe profit pentru anul 2010, în funcție de obligațiile de declarare aferente fiecărei categorii de contribuabili. Se arată că atunci când o persoană juridică rezidentă în România realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri „metoda scutirii”, profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România. Aceste profituri sunt scutite de impozit pe profit dacă se prezintă documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

- **Impozitul pe venit:** aceste dispoziții reprezintă o armonizare a normelor din H.G. nr. 150/2011 cu modificările aduse de O.U.G. nr. 117/2010, în sensul introducerii unor clarificări în legătură cu: (i) stabilirea venitului net anual; (ii) obligația organului fiscal competent de a stabili venitul net anual impozabil și câștigul net anual impozabil; și (iii) anumite aspecte de natură tehnică. De exemplu, se precizează că în situația în care contribuabilul desfășoară mai multe activități sau o singură activitate dar în mai multe locuri diferite, venitul anual se calculează prin însumarea nivelului normelor de venit de la locul desfășurării fiecărei activități, respectiv de la fiecare loc de desfășurare a activității. Spre deosebire de reglementările anterioare, declarația privind venitul realizat se depune în intervalul 1 ianuarie – 15 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent. De asemenea, contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să declare veniturile respective până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.
- **Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor:** H.G. nr. 150/2011 detaliază condițiile care trebuie îndeplinite pentru încadrarea entităților în categoria microîntreprinderilor. În plus, sunt aduse

clarificări și cu privire la: (i) stabilirea unor reguli legate de menținerea numărului de salariați, (ii) stabilirea bazei de calcul pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, precum și (iii) persoanele juridice române care nu pot opta pentru plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, etc.

- **TVA-ul:** precizăm că sunt introduse unele mențiuni exprese cu privire la exercitarea dreptului de deducere a TVA de către beneficiarul unor livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate în cadrul procedurii de executare silită de către un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui A.N.A.F., sau de către o persoană impozabilă aflată în inactivitate temporară, înscrisă în Registrul Comerțului. În plus, sunt reglementate situațiile în care persoanele impozabile nestabilite pe teritoriul României, dar înregistrate în scopuri de TVA conform Codului Fiscal, au posibilitatea de a-și exercita dreptul de deducere prin decontul de TVA a taxei aferente achizițiilor efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA (dacă pentru respectivele achiziții nu au solicitat rambursarea taxei conform Directivei 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare).
- **Accizele și taxele speciale:** subliniem că: (i) a fost revizuită noțiunea de „preț de vânzare cu amănuntul”, (ii) au fost eliminate precizările referitoare la scutirile pentru tutunul prelucrat, precum și cele referitoare la cota redusă pentru produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sau pentru motor.
- **Jocurile de noroc:** trebuie menționat că este instituită obligația organizatorilor de jocuri de noroc de a declara și achita în termen legal, atât taxele aferente activităților din domeniul jocurilor de noroc, cât și sumele provenite din încasarea contravalorii biletelor de intrare.

Autor

olga.cobasneanu@tuca.ro

Tehnică legislativă

Denumirea actului normativ

Legea nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative („Legea nr. 29/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182/15.03.2011

Intrare în vigoare	18 martie 2011
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative
Dispoziții principale	<p>Legea nr. 29/2011 impune cerințe de respectare a Convenției europene a drepturilor omului și a protocoalelor adiționale la aceasta, ratificate de România („Convenția”) și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului („CEDO”) în activitatea de fundamentare, sistematizare și elaborare a actelor normative noi.</p> <p>Astfel, se impun următoarele noi obligații:</p> <ul style="list-style-type: none">• Fundamentarea proiectelor de acte normative trebuie să aibă în vedere și jurisprudența CEDO;• Evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;• Corelarea noilor acte normative cu dispozițiile Convenției și jurisprudența CEDO;• În activitatea de documentare pentru fundamentarea noului act normativ, trebuie analizată, printre altele, și jurisprudența CEDO;• Modificarea actelor interne ce conțin dispoziții neconcordante cu jurisprudența CEDO;• În termen de cel mult 3 luni de la data comunicării hotărârii CEDO, Guvernul prezintă Parlamentului un proiect de lege cu privire la modificarea și completarea sau abrogarea actului normativ ori a unor părți ale acestuia care vin în contradicție cu dispozițiile Convenției și cu hotărârile CEDO.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Răspunderea civilă a auditorilor

Denumirea actului normativ	Decizia Consiliului superior al Consiliului pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar nr. 17/2010 pentru aprobarea Regulamentului privind limitarea răspunderii civile a auditorilor statutar și a firmelor de audit („ Regulamentul ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176/14.03.2011
Intrare în vigoare	14 martie 2011
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al

situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare

Dispoziții principale

Regulamentul prevede condițiile și limitele răspunderii auditorilor statutare și a firmelor de audit pentru prejudiciile cauzate ca urmare a executării contractului de audit sau rezultat în urma utilizării cu bună-credință de către clientul auditat sau de către terț a raportului de audit emis în baza contractului de audit. Răspunderea este limitată doar în cazul prejudiciilor cauzate cu intenție indirectă sau culpă și diferă în funcție de clienții auditați. Dacă aceștia din urmă sunt entități de interes public (instituțiile de credit; societățile de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare; entitățile reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare; societățile comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată; companiile și societățile naționale; persoanele juridice care aparțin unui grup de societăți și intră în perimetrul de consolidare de către o societate-mamă care aplică standardele internaționale de raportare financiară; persoanele juridice, altele decât cele prevăzute anterior, care beneficiază de împrumuturi nerambursabile sau cu garanția statului), răspunderea este limitată la contravaloarea a 5 onorarii de audit stabilite în contractul de audit. Pentru restul clienților, răspunderea se limitează la contravaloarea a 3 onorarii de audit. Pentru prejudiciile cauzate cu intenție directă (când s-a urmărit producerea prejudiciului), răspunderea nu este limitată. Limitele expuse mai sus sunt cunoscute cumulate maxime aferente prejudiciilor ce reies din același contract de audit, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate sau de cuantumul total al prejudiciului. Răspunderea auditorilor este divizibilă și proporțională cu contribuția efectivă la prejudiciul dovedit și este supusă unui termen de decădere de 3 ani de la data emiterii raportului de audit.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Procedură civilă

Denumirea actului normativ

Lege nr. 8/2011 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 42/2009 pentru modificarea Codului de procedură civilă („**Legea nr. 8/2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 159/04.03.2011

Intrare în vigoare

7 martie 2011

Legături cu alte acte normative

- Codul de procedură civilă al României;
- Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării

	proceselor
Dispoziții principale	<p>Prin Legea nr. 8/2010 este respinsă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2009 („O.U.G. nr. 42/2009”) pentru modificarea Codului de procedură civilă.</p> <p>Inițial, O.U.G. 42/2009 a fost adoptată pentru a modifica art. 373¹ din Codul de procedură civilă (referitor la faza inițială a procedurii de executare silită). Modificarea era necesară întrucât, prin decizia nr. 458/2009, Curtea Constituțională a declarat ca fiind neconstituționale prevederile acestui articol în forma în care a fost modificat prin art. I pct. 13 din Legea nr. 459/2006. În esență, Curtea Constituțională a sancționat înlăturarea controlului judecătoresc al începerii executării silite.</p> <p>Parlamentul nu s-a pronunțat asupra O.U.G. 42/2009 în termen de 30 de zile de la depunerea sa spre dezbateri, astfel încât actul normativ a intrat în vigoare.</p> <p>Însă, ulterior O.U.G. 42/2009, a fost adoptată Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor („Legea nr. 202/2010”), care a modificat substanțial Codul de procedură civilă, inclusiv prevederile art. 373¹. Astfel, întrucât modificările aduse Codului de procedură civilă prin O.U.G. 42/2009 au fost, la rândul lor, modificate prin Legea nr. 202/2010, Parlamentul României a respins O.U.G. 42/2009.</p>

Autor

maxim.dogoter@tuca.ro

Drept imobiliar

1 Măsuri pentru întărirea disciplinei în construcții

Denumirea actului normativ	Legea nr. 3/2011 din 01.03.2011 pentru aprobarea ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 41/2010 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei în construcții („ Legea nr. 3/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial, Partea I nr. 158/04.03.2011
Intrare în vigoare	07 martie 2011
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 41/2010 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei în construcții („O.U.G. nr. 41/2010”)• Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții („Legea nr. 50/1991”)
Dispoziții principale	Legea nr. 3/2011 modifică O.U.G. nr. 41/2010 în sensul extinderii categoriilor de construcții executare fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, aflate pe terenuri proprietate publică sau privată, finalizate

sau în curs de execuție ce urmează a fi desființate de către proprietari în urma somației acestora de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului sau chiar direct de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului în cazul în care aceste construcții nu sunt desființate direct de către proprietari.

Potrivit Legii nr. 3/2011, nu doar construcțiile cu destinație turistică și cele realizate în limita a 200 de metri de la linia de coastă, ci „toate construcțiile cu destinație turistică din zonele cu potențial turistic, stațiunile turistice, zonele construite protejate, zonele de protecție a monumentelor istorice, rezervațiile naturale și alte asemenea, precum și construcțiile cu destinație turistică și construcțiile realizate în limita a 200 de metri de la linia de coastă, din stațiunile turistice și din localitățile aflate pe litoralul Mării Negre, executate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, aflate pe terenuri proprietate publică ori privată, finalizate sau în curs de execuție” urmează a fi desființate potrivit legii.

În vederea punerii în practica a acestor prevederi legale, reprezentanții Inspectoratului de Stat în Construcții constată starea de nelegalitate, respectiv realizarea lucrărilor de construire fără autorizației sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, sesizând în acest sens Direcția Generală de Lucrări Publice din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului. Acesta din urmă, somează proprietarii unor astfel de lucrări să le desființeze în termen de 48 de ore de la data la care somația este înmănată proprietarului sau afișată la loc vizibil pe imobil, urmând ca în cazul nerespectării acestui termen, construcțiile realizate cu nerespectarea prevederilor legale să fie desființate în termen de 24 de ore de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

Autor

oana.mina@tuca.ro

2 Condiții contractuale speciale ale contractelor pentru echipamente și construcții

Denumirea actului normativ

Ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii nr. 146/2011 („Ordin nr. 146/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 17.03.2011

Intrare în vigoare

17 martie 2011

Legături cu alte acte normative

Hotărârea Guvernului nr. 1405/2010, privind aprobarea utilizării unor condiții contractuale ale Federației Internaționale a Inginerilor Consultanți în domeniul Construcțiilor („Condiții Generale”) pentru obiective de investiții din domeniul

Dispoziții principale

infrastructurii de transport de interes național, finanțate din fonduri publice („H.G. nr. 1405/2010”)

Prin Ordinul nr. 146/2011 sunt aprobate condițiile contractuale speciale ale contractelor pentru echipamente și construcții, inclusiv proiectare, și ale contractelor pentru construcții clădiri și lucrări ingineresti proiectate de către beneficiar, ale Federației Internaționale a Inginerilor Consultanți în domeniul Construcțiilor („Condiții Speciale”), pentru obiective de investiții din domeniul infrastructurii rutiere de transport de interes național, finanțate din fonduri publice.

Potrivit H.G. nr. 1405/2010, unitățile aflate în subordinea sau sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii au obligația de a folosi Condițiile Generale, așa cum au fost modificate și completate prin Condițiile Speciale, în cazul în care:

- Încheie contracte de lucrări pentru obiective de investiții din domeniul infrastructurii de transport de interes național,
- Obiectivele respective sunt finanțate din fonduri publice, iar
- Valoarea estimată a contractului depășește 4.845.000 Euro.

În linii mari, Condițiile Speciale stabilesc următoarele:

- Pentru garantarea bunei execuții a lucrărilor, antreprenorul va furniza beneficiarului o scrisoare de garanție bancară, pentru o sumă de 10% din valoarea de contract acceptată;
- În cazul în care antreprenorul nu respectă durata de execuție a lucrărilor, acesta datorează beneficiarului penalități de întârziere în cuantum de 0,1% pe zi din valoarea de contract acceptată, însă penalitățile sunt limitate la 15% din valoarea de contract acceptată;
- Conformitatea progresului lucrărilor cu programul de execuție al antreprenorului este controlată printr-un sistem de puncte de referință, pentru monitorizarea și evaluarea progresului lucrărilor;
- Antreprenorul este responsabil cu furnizarea unui Plan Autorizat de Administrare a Traficului;
- În cazul în care beneficiarul nu plătește la scadență, antreprenorul va avea dreptul să solicite costuri de finanțare aferente perioadei de întârziere, calculate lunar pentru suma neplătită, la nivelul dobânzii

Bancii Naționale a României, la principalele operațiuni de rafinare; beneficiarul va avea însă o perioadă de grație de 45 zile pentru sumele neplătite la scadență;

- Recepția lucrărilor este condiționată de finalizarea acestora în conformitate cu prevederile contractului, de emiterea unui proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, conform prevederilor legale, prin care se recomandă admiterea recepției și de emiterea de către Inginer a unui certificat de recepție la terminarea lucrărilor;
- Perioada de garanție a lucrărilor este de minimum 730 zile;
- Recepția finală a lucrărilor va avea loc după expirarea perioadei de garanție a lucrărilor și este condiționată de emiterea procesului-verbal de recepție finală, conform prevederilor legale, prin care se recomandă admiterea recepției finale și de emiterea de către Inginer a unui certificat de recepție finală;
- Scrisoarea de garanție bancară de bună execuție va fi returnată de către Beneficiar Antreprenorului, în termen de 21 zile de la primirea unei copii a certificatului de recepție finală;
- Disputele dintre părți vor fi soluționate de către Comisia de Adjudicare a Disputelor („CAD”), iar în cazul în care părțile sunt nemulțumite de decizia pronunțată de CAD, disputa se va soluționa prin arbitraj, care se va desfășura în limba română, la Curtea de Arbitraj Comercial Internațional, în București.

Autor

monica.ginea@tuca.ro

Eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale

Denumirea actului normativ

Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată („O.U.G. nr. 29/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200/22.03.2011

Intrare în vigoare

22 martie 2011

Legături cu alte acte normative

Ordonanța nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. („C.Pr.Fisc.”) care are calitatea de drept comun în raport cu prevederile O.U.G. nr. 29/2011

Dispoziții principale

Rațiunea adoptării O.U.G. nr. 29/2011 a avut la bază o serie de recomandări ale Fondului Monetar Internațional în considerarea dificultăților financiare ale

contribuabililor, accentuate de perioada de criză economico-financiară.

Se instituie posibilitatea acordării eșalonării la plată pentru toate obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, la cererea contribuabilului, persoana fizică sau juridică (indiferent de caracterul de drept public sau privat al acesteia sau de forma de organizare), pentru o perioadă de maxim 5 ani.

Pentru a putea face obiectul unei viitoare eșalonări, obligația fiscală trebuie să fie mai mare de 500 lei pentru persoane fizice și, respectiv, mai mare de 1500 lei pentru persoane juridice. Nu pot face obiect al eșalonării amenzile care se fac venit la bugetul de stat sau obligațiile care reprezintă o condiție în vederea obținerii unui act administrativ (autorizații, acorduri etc.).

Perioada de eșalonare este limitată la perioada solicitată de contribuabil și va fi stabilită în raport de cuantumul obligațiilor fiscale și capacitatea financiară a contribuabilului.

Eșalonarea se acordă pe baza cererii contribuabilului care îndeplinește condițiile cerute de lege și se soluționează în termen de 60 zile de la înregistrarea ei. Conținutul cererii și documentele justificative necesare se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice. Cu titlu general, pentru a putea beneficia de prevederile O.U.G. nr. 29/2011, un contribuabil trebuie să aibă toate declarațiile fiscale depuse, să demonstreze dificultatea în plata obligațiilor fiscale și să nu se afle în insolvență/dizolvare.

La primirea cererii de eșalonare, organul fiscal eliberează, din oficiu, un certificat de atestare fiscală, valabil pentru 90 de zile, privind obligațiile de plată existente în sold la data eliberării acestuia, fără a percepe o taxă de timbru în acest sens. După analiza cererii, organul fiscal emite fie o decizie de respingere pentru neîndeplinirea condițiilor cerute, fie un acord de principiu.

Contribuabilul are obligația de a constitui garanții în termen de 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, cu excepția cazului în care obligația fiscală de eșalonat nu depășește 5000 lei pentru persoane fizice, respectiv, 20.000 lei pentru persoane juridice. Garanțiile pot consta în: sume consemnate de către contribuabil la dispoziția organului fiscal, scrisoare de garanție bancară, sechestrul asiguratoriu asupra bunurilor contribuabilului sau, în cazul bunurilor proprietate a unor terți, libere de sarcini, ipotecă sau gaj. Bunurile obiect al garanției vor fi evaluate de către un expert evaluator. În ceea ce privește valoarea garanțiilor, aceasta trebuie să acopere cel puțin sumele eșalonate și dobânzile datorate pe

perioada eșalonării. În raport de tipul de garanție constituită, suplimentar, aceasta va trebui să mai acopere și un procent între 10% și 40% din sumele eșalonate, în funcție de numărul de luni pentru care a fost dispusă eșalonarea. Garanțiile pot fi supuse înlocuirii, reîntregirii sau redimensionării, după caz.

O.U.G. nr. 29/2011 prevede o serie de condiții care trebuie îndeplinite cumulativ în vederea menținerii valabilității eșalonării la plată.

Dobânzile datorate pe perioada eșalonării sunt de 0,04% pe zi, cu excepția cazului în care contribuabilul a constituit întreaga garanție sub forma unei scrisori de garanție bancară sau a consemnat sumele de bani la dispoziția organului fiscal, caz în care dobânda este de 0,03%. Dobânzile se datorează, pentru fiecare rată, de la data deciziei de eșalonare până la termenul de plată din graficul de eșalonare sau până la data achitării ratei, în funcție de data care intervine mai târziu.

Nu se datorează penalități de întârziere pentru obligațiile eșalonate la plată al căror termen de 90 zile de scadență se împlinește după data depunerii cererii de eșalonare.

Se datorează penalități de întârziere de 10% în situația în care are loc achitarea ratei de eșalonare (reprezentând obligații fiscale principale și/sau accesorii eșalonate la plată) cu întârziere sau în cazul în care se pierde valabilitatea eșalonării ca urmare a nerespectării condițiilor impuse.

O.U.G. nr. 29/2011 prevede faptul că, pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată și pentru alte obligații fiscale prevăzute limitativ, nu începe procedura de executare silită sau aceasta se suspendă din data comunicării deciziei de eșalonare. Efectele suspendării executării silite au în vedere numai sumele viitoare obținute de contribuabil, sumele existente deja în cont fiind în continuare indisponibilizate, putând fi folosite numai în scopul achitării anumitor creanțe privilegiate, și anume: obligații de care depinde menținerea valabilității eșalonării și drepturi salariale. În ceea ce îi privește pe terții popriți, suspendarea executării silite are în vedere încetarea indisponibilizării tuturor sumelor, prezente sau viitoare.

Contribuabilul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de eșalonare de plată, plata cu anticipație a mai mult de trei rate atrăgând refacerea graficului de eșalonare.

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

T (40-21) 204 88 90

F (40-21) 204 88 99

E office@tuca.ro

W www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)